

Trilogy: The Weeping Meadow (Theodoros Angelopoulos, GRE 2004)

Filmklubben ser på 2000-tallet denne våren. De aller beste filmene fra 2000-tallet som helst ikke er vist i Drammen tidligere, med et fokus på verdensfilmene, og utenom kjente trollmenn, avatarer og tallrike filmserier. I tillegg er det med mange eldre, store klassikere, av kategorien "De lager dem ikke slik, lenger"!

Trilogy: The Weeping Meadow (Theodoros Angelopoulos, GRE 2004)

Union Scene tirsdag 20. mars klokken 20, 15 år

Et visuelt og poetisk mesterverk fra Hellas sin største regissør med utrolig vakker og melankolsk musikk. Fuktig tragedie om det 20. århundre.

Filmen følger en gruppe greske flyktninger fra den russiske havnebyen Odessa under revolusjonsåret 1919. Flyktingene får lov til å slå seg ned i Nord-Hellas nær Thessaloniki, hvor de etterhvert etablerer et lite samfunn ved en nærliggende elv. Filmen skildrer videre tilværelsens usikre fremtid ved eksil og tilbakevending, konflikt og forsoning, undertrykking og lengsel. Med lange, innviklede filmsekvenser – ledsaget av Eleni Karaindrous sterke, melankolske musikk – plasseres enkeltindividet inn i en større sammenheng av politikk, historie, kultur og geografi.

Regissør Angelopoulos er kjent for å omarbeide temaer, historier og karakterer fra gresk mytologi og tragedie for å gjenspeile det siste århundret i gresk og balkansk historie. Med utgangspunkt i Aristoteles lære om tragedien er Den gråtende engen en personlig vurdering og fastsettelse av det tjuende århundret i Hellas.

Bruken av tid og rom er Angelopoulos karakteristiske signatur. Tagningene er lange, men hvert enkel bilde består av symbolrike elementer. Som seer rekker vi å reflektere over innholdet, vi trekkes inn i hver scene – inn i den greske historien.

Den gråtende engen (the Weeping Meadow) utgjør første delen av en trilogi, som foreløpig ikke har blitt fullendt. Oppfølgeren The Dust of Time ble laget i 2008, men Angelopoulos døde på tragisk vis i en motorsykkelulykke under innspillingen av den siste av trilogiens filmer i 2012. Den gråtende engen står som en ruvende prestasjon, et episk testament til den uttørkede ånd av menneskeheten i det tjuende århundret. Angelopoulos hadde en spesiell evne til å finne uforglemmelig skjønnhet i scener av nådeløs fortvilelse, noe som forklarer hvorfor han var en av de virkelig store europeiske regissører, som dessverre døde mens han var i en av sine mest produktive faser.

Denne er for deg som har blitt lei av Hollywood og ønsker poetisk Europeisk film á lá Tarkovsky.

[Mer om filmen: Klikk deg inn på Facebook](#)

[Filmklubbens webside med trailer.](#)

Velkommen!
[Drammen Filmklubb](#)